

dre Korps, for hvilke de er traadte i Stedet. Netop ved denne Lejlighed synes jeg, at det kan have sin store Betydning med et Par Ord at belyse disse Korps, da der fra anden Side er rettet stærke, højst uretfærdige og højst utilbørlige Anker imod dem. Det skal først indrømmes, at det var med en Del Skepsis, at Officersstanden modtog § 230 i Hærloven af 30. September 1909, der lovhjemlede Oprettelsen af saadanne Korps og gik ud fra, at der kunde tilflyde Forsvaret en væsentlig Styrke ad denne Vej. Denne Skepsis fandt til Dels sin Grund i den Betragtning, at naar man den Gang nærmede sig noget mere til den effektive Udnyttelse af den almindelige Værnepligt, vilde der vanskeligt blive Stof nok, Menneskemateriale nok til i synderlig stor Udstrækning ydermere at danne frie Korps, og denne Betragtning støttede man ogsaa paa Iagttagelser, der gennem Aarene var gjorte med Hensyn til, hvad der fandtes af Offervillighed overfor Forsvaret blandt Befolkningen. Man maa da i første Række erkende, at det er paa en højst glædelig Maade, at denne Skepsis er gjort til Skamme. Jeg kan i dette Øjeblik ikke andet end udtale min aller varmeste Beundring for den store Offervillighed, der har lagt sig for Dagen saavel med Hensyn til de pekuniære som til de personlige Ofre, der har været nødvendige for at udruste, bevæbne, organisere og uddanne en Række af forskellige frivillige Korps. Denne Offervillighed har lagt sig for Dagen i langt større Udstrækning, end der tidligere kunde være Grund til at vente. Men om disse Korps har nogen Betydning for Forsvaret i en eventuel Krig, vil være afhængigt af, i hvilken Grad de opfylder de to forskellige Krav, der stilles til enhver Organisation, enhver væbnet Styrke, der skal ventes at kunne gribe ind i Landets Forsvar. Det er Kravet til Disciplinen og Kravet til Uddannelsen. Om Villien saa er aldrig saa god, er dette to uafviselige Krav. Nu er det saaledes, at de største Krav til Disciplinen netop stilles i Fredstid. De Forhold, under hvilke det er vanskeligst at bevare Disciplinen, er der, hvor Anstrengelserne vokser til Grænsen af, hvad et Menneske kan præstere. Jeg har nogen Erfaring paa dette Omraade, og det er mig bekendt fra andre Lejligheder, at en tilfredsstillende Disciplin ved mange Lejligheder meget godt kan opbygges paa et frivilligt Grundlag, men Spørgsmaalet er: er den der? Denne Prøve har adskillige af disse Korps været underkastet ved ved forskellige Lej-

ligheder at samvirke med Hærens Afdelinger under Øvelser, og ved flere Lejligheder har saavel deres Disciplin som deres Uddannelse været stillet paa ret alvorlige Prøver, og det maa siges, at de ved enhver saadan Lejlighed, i alt Fald saa vidt det er kommet mig for Øre, har bestaaet denne Prøve fuldt ud tilfredsstillende. Dermed er det altsaa konstateret, at disse frivillige Korps har en ganske betydelig Værdi for Forsvaret, og denne Værdi bliver saa meget større, fordi Hæren paa flere Omraader mangler netop en Del af det, disse Korps kan tilføre den. Hæren mangler jo ganske Maskinskyts, Afdelinger med Maskingeværer, Hæren har hverken Øst eller Vest for Store Bælt tilstrækkeligt Rytteri, den mobile Hær har paa den sjællandske Øgruppe 5 Batailloner mindre, end General Kühnel i sin Udvikling overfor Forsvarscommissionen ansaa for nødvendigt, naar man med godt Haab om et godt Udfald skulde kunne paatage sig Forsvaret af Sjællands Kyster. I alle disse Retninger kan det spille en ikke ringe Rolle, at der optræder saadanne Korps, som har villet underkaste sig store Byrder for at gøre sig skikkede til at gribe ind og hjælpe, saadanne Korps, som ved deres hurtige Beredskab, deres fortrinlige Bevæbning og deres store Bevæghedsastighed, deres Evne til at tilbagelægge store Strækninger i ganske overordentlig kort Tid har visse Betingelser, som man i alt Fald for Øjeblikket ikke finder indenfor Hæren. Naar jeg tillader mig at udtale denne Anskuelse saa bestemt, støtter jeg den ikke alene paa min egen Opfattelse, men jeg har i sin Tid faaet den bekræftet ved Henvendelse paa det allermest kompetente, sagkyndige Sted. Naar det nu er saaledes, maa man dog ogsaa have Lov til at nedlægge en Indsigelse mod, at saadanne Korps gøres til Genstand for uretfærdige og uforstaaende Bedømmelser. Det gaar med den nedsættende og ringeagtende Omtale, de til Tider har været Genstand for, som det undertiden skal gaa med Australnegerens Boomerang, naar den forfejer sit Maal, at den vender om og svinger tilbage. Saaledes rammer her Foragten med betydelig Kraft den, der har udslynget den.

En anden Afdeling af Anvendelsen af Pengene er Bestemmelsen i § 3 b om, at 1,000 Kr. aarlig skal anvendes til syge Befalingsmænd og ligestillede af Københavns Garnison. Det er selvfølgelig i og for sig en Bestemmelse, som har min varme Sym-